

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **C.C.**, spol. s r.o., so sídlom M., zast.: *JUDr. M.*, advokátom so sídlom L., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky** so sídlom Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, **za účasti: 1/ I. - K., O.B. a 2/ P. – C.**, so sídlom J. o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v colnom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. mája 2009 č. k. 2S 39/04–115, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. mája 2009 č. k. 2S 39/04–115 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Rozhodnutím č. 13900/04-1410 zo dňa 3. augusta 2004 žalovaný colný orgán potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu v Senici č. 492/04/6521/Ma zo dňa 17.02.2004, ktorým bolo podľa § 196 ods. 1 zákona č. 618/1992 Zb. Colného zákona (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 618/1992 Zb.“) rozhodnuté o vzniku colného dlhu v celkovej výške 210.280,-- Sk. V odôvodnení uviedol, že povinný dlžník I. - K., O. si ako deklarant nesplnil svoju povinnosť predložiť v zmysle § 96 zák. č. 618/1992 Zb. tovar (5.259 kusov športových tréningových biliardových tág A 57) v neporušenom stave colnému úradu určenia – CÚ 5268 Bratislava BEZ v lehote do 21.09.1994, a ďalej, že nedodrжал všetky opatrenia určených colným úradom odoslania – CÚ 6521 Kúty D2 dovoz na zabezpečenie jeho identifikácie.

Popri povinnom dlžníkovi I.ovi bol za splnenie colného dlhu označený aj dlžník P. – C., Bratislava z dôvodu prechovávanía tovaru, ktorý unikol colnému dohľadu a žalobca z titulu ručiteľského záväzku.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave žalobu z 11.10.2004.

Krajský súd ako súd prvého stupňa podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. rozsudkom sp. zn. 2S 39/04-73 z 25.10.2006 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, nakoľko námietku žalobcu o nedodržaní lehoty na vykonanie colného zápisu v súlade s § 221 a 222 zák. č. 618/1992 Zb. colným orgánom vyhodnotil ako dôvodnú.

Na základe včas podaného odvolania žalovaného zo dňa 12.12.2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 5Sžf 9/2007 zo dňa 27.03.2008 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa krajský súd nedostatočne vysporiadal so začiatkom plynutia lehoty podľa § 238 ods. 1 zák. č. 618/1992 Zb. a neposúdil riadne vplyv času na následne vydané colné rozhodnutia, ktoré mohli byť vydané aj po uplynutí uvedenej zákonnej lehoty.

Takisto Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal aj na to, že rozhodnutia správnych orgánov vykazujú nejasnosti v množstve tovaru, ktorý mal byť odňatý spod colného dohľadu, s ktorými nedostatkami sa prvostupňový colný orgán v rozhodnutí o vzniku colného dlhu vydanom dňa 17.02.2004 nevysporiadal.

Na základe hore uvedených záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného a v svojom ďalšom rozsudku zo dňa 06.05.2009 sp. zn. 2S 39/04-115 dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia je nutné v zmysle § 250j ods. 2 písm. d) zrušiť, lebo obe rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Najmä krajský súd poukázal na nesprávne počty dovezeného tovaru (clo vymerané pre počet 2.754 ks biliardových tág, správne však malo byť iba 2.734 ks). Túto nezrovnalosť colný orgán ďalej neodôvodnil, pričom pre krajský súd nebolo zrejmé, prečo došlo k nesprávnemu určeniu výšky colného dlhu. Takýto spôsob odôvodnenia je podľa krajského súdu v rozpore s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru o nutnosti zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

III.

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 02.07.2009 (č. I. 121) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný v zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. poukázal na to, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko nejasnosti v počte biliardových tág colný orgán v rozhodnutí zn. 492/04/6521/Ma zo dňa 17.02.2004 dostatočne odôvodnil.

Podľa žalovaného, celkový počet biliardových tág, ktoré boli prepustené, bol 5259 kusov. Neskoršie objavenie časti predmetného tovaru nemá na zánik alebo zmenu výšky už vzniknutého colného dlhu. Colný úrad v rozhodnutí zn. 1003/96-1-38-odv/red zo dňa 09.04.1998 oznámil žalobcovi colný dlh vzťahujúci sa na časť predmetného tovaru v počte

2754 ks biliardových tág. V rozhodnutí colného úradu zn. 492/04/6521/Ma zo dňa 17.02.2004 bol žalobcovi oznámený colný dlh v sume vzťahujúcej sa na 2.505 ks.

Záverom žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu zo 06.05.2009 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V spise krajského súdu sa ani vyjadrenie žalobcu ani osôb zúčastnených na súdnom konaní nenachádza.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od argumentov a právnych záverov doplnených citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie niektorých detailov k právnym záverom krajského súdu týkajúcich sa nesprávnosti postupu žalovaného v colnom konaní.

Najvyšší súd v svojom predchádzajúcom rozhodnutí 5SŽf 9/2007 vyslovil k počtu biliardových tág nasledovný záver, ktorý v zmysle § 250ja ods. 7 cituje : *Najvyšší súd tiež s určitým prekvapením skúmal výpočtový mechanizmus zvolený colnými orgánmi, na základe ktorého mal byť „správne“ určený počet biliardových tág, nakoľko v jednotlivých rozhodnutiach boli postupne uvádzané odlišné počty týchto tág, ktoré mali byť odňaté spod colného dohľadu (2.754, resp. 2.734 kusov po vpísanej oprave vykonanej v rozhodnutí z 9. apríla 1998) a s tým spojené odlišné počty tág, ktoré sú uskladnené v colnom sklade Bratislava – Prístav (2.525 v zmysle pripisu colného orgánu z 24. novembra 1997, resp. 2.505 kusov v iných rozhodnutiach). S týmto nedostatkom konania sa prvostupňový colný orgán mal vysporiadať v Rozhodnutí o vzniku colného dlhu vydanom dňa 17. februára 2004. Preto musí krajský súd pri svojom ďalšom rozhodovaní vo veci aj zväžiť tento evidentný problém a vyhodnotiť, či bol zvládnutý zákonným spôsobom.“*

Podľa preberacieho protokolu Colnice Bratislava z 09.02.1995 bol do skladu Stanice colnej stráže Bratislava - Prístav prebraný tovar : Športové tréningové gulečnické tága A 57 v počte 2.525 ks a v celkovej hodnote 3.024.950,- Sk. Avšak už listom zo dňa 14.07.1995 Colnica Senica zrušila svoje Oznámenie (list zo dňa 14.07.1995 zn.: CDO-272/95/6521), na základe ktorého podľa § 216 ods. 1 a 2 písm. b) Colného zákona žalobcovi vznikol colný dlh v sume 3.232.527,- Sk.

Následne Colnica Senica prostredníctvom svojho Oznámenia (list zo dňa 28.11.1995 zn.: CDO-684/95/6521) oznámila žalobcovi, že na základe § 216 ods. 1 a 2 písm. b) Colného zákona žalobcovi vznikol dlh v sume 3.232.527 Sk. Ďalej Colnica Senica rozhodnutím (Výkaz nedoplatkov č. 21/96/34-VN zo dňa 01.02.1996) upozornila žalobcu, že neuhradil hore uvedený dlh mu oznámený dňa 09.01.1996 so splatnosťou do 22.01.1996, a preto mu stanovuje náhradnú 10 – dňovú lehotu na úhradu.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 22.04.1997 uvedený výkaz nedoplatkov č. 21/96/34-VN zo dňa 01.02.1996 zrušil a vrátil prvostupňovému colnému orgánu na ďalšie konanie aj s tým odôvodnením, že *„časť tovaru, ktorý bol nezákonne odňatý colnému dohľadu sa v dobe vydania oznámenia o vzniku colného dlhu nachádzal na Colnici Bratislava a zatiaľ nebolo o ňom rozhodnuté, čo i namietala právnická osoba C. spol. s r.o. ...“*

Následne Colný úrad Senica rozhodnutím o zastavení konanie (list č. 1003/96-1-38 odv/ro z 15.12.1997) oznámil žalobcovi, že zastavil konanie vo veci vymáhania nedoplatku colného dlhu v celkovej výške 3.232.527,-Sk, a súčasne Colný úrad Senica rozhodnutím (list č. 1003/96-1-38 odv/rcd z 09.04.1998) oznámil žalobcovi podľa § 220 ods. 3 colného zákona so stručným odkazom na predchádzajúce výsledky odvolacieho colného konania, že po zápise do účtovných dokladov pod evidenčným číslom 2188500684 je výška jeho colného dlhu 261.369,- Sk z titulu 2.754 ks (s ručne vykonanou opravou na 2.734 ks, resp. jeho ďalším použitím v texte rozhodnutia) biliardových tág, ktoré boli nezákonne odňaté spod colného dohľadu.

Následne už bol žalobca prostredníctvom Výzvy (list zo 14.08.2001) vyzvaný Colným úradom Senica k úhrade colného dlhu už v sume 210.280,- Sk v spojení s rozhodnutím zn. 1760/01/6521/Ra z 19.06.2001 vydaného na 2.505 ks biliardových tág uskladnených v sklade Stanice colnej stráže Colného úradu Bratislava.

Ďalej Colný úrad Senica v liste (Postúpenie odvolania zo dňa 18.12.2001) v colnom konaní pracoval s tými údajmi :

- 5.259 ks ako celkový počet biliardových tág, z toho
- 2.734 ks biliardových tág, ktoré sa nenachádzali v sklade Colného úradu Bratislava, a
- 2.525 ks biliardových tág, ktoré boli uskladnené na Colnom úrade Bratislava.

Avšak z prípisu žalovaného zn. 9142/01-1-55odv/post z 18.12.2001 jednoznačne vyplýva, že Colný úrad Senica bol týmto listom upozornený na nedostatky v počtoch v biliardových tágach, a to v počte 2.505 ks vo výroku rozhodnutia a 2.525 ks v odôvodnení zrušeného rozhodnutia s tým, aby si sám vyhodnotil, či ide .

Aj napriek tomuto upozorneniu napadnuté rozhodnutie prvostupňového colného orgánu zo 17.02.2004 tvrdošijne zotrvalo na hore uvedenej kombinácii, tzn. že vo výroku uviedlo počet biliardových tág 2.505 (Najvyšší súd zdôrazňuje, že takýto výrok vyslovil colný orgán napriek stavu 2.525 ks uvedenom v hore citovanom Preberacom protokole Colnice Bratislava z 09.02.1995) s tým odôvodnením, že „colný dlh v Rozhodnutí za dňa 09.04.1998 bol vymeraný na tága v počte 2.754 ks, avšak správne mal byť vymeraný na 2.734 ks. Z toho dôvodu je v tomto Rozhodnutí vymeraný colný dlh na 2.505 ks a nie na 2.525 kusov tág.“

Inak Najvyšším súdom povedané, nakoľko bolo pôvodné rozhodnutie colného orgánu zaťažené vadou v počte kusov tovaru, ktorý sa stal základom na určenie colného dlhu, potom colný úrad túto situáciu vyriešil vydaním iného rozhodnutia, ktoré úmyselne zaťažil novou vadou v počte kusov tovaru, aby takto vykompenzoval svoju pôvodnú vadu.

Takýto postup musí Najvyšší súd označiť ako rozporný s požiadavkou zásady legality (čl. 2 ods. 2 ústavy v súlade s § 3 ods. 1 Správneho poriadku v spoj. s § 276 písm. b/ zák. č. 618/1992 Zb.), zásady materiálnej pravdy (§ 3 ods. 4 a § 46 v spoj. s § 276 písm. b/ zák. č. 618/1992 Zb.) a tiež je v rozpore so zásadou „*ex iniuria ius non oritur*“ (z bezprávia nevzniká právo), ktoré ako základné zásady správneho práva tiež ovládajú colné konanie. Ďalej k tomuto postupu potrebné uviesť, že by bol akceptovateľný z hľadiska ekonomických postupov, kde prevládajú rôzne matematické zákonitosti a schémy; nie však v oblasti rozhodovania štátnych orgánov, kde ako „*ultima ratio*“ pôsobí zásada legality zakotvená v cit. čl. 2 ods. 2 ústavy.

Žalovaný tento „matematický“ postup v odôvodnení napadnutého rozhodnutia však odsúhlasil tvrdiac, že „*colný úrad rešpektujúc právny názor odvolacieho orgánu odstránil všetky nedostatky rozhodnutia o vzniku colného dlhu zn. zn. 1607/02/6521/Ra zo dňa 19.7.2002, pričom nové rozhodnutie vydal v súlade s príslušnými procesnoprávnymi aj hmotnoprávnymi predpismi.*“ Na tomto mieste musí Najvyšší súd zdôrazniť, že iba vtedy, ak by žalovaný pôvodnú vadu z 2.754 ks na správnych 2.734 ks odstránil vydaním opravného uznesenia (pre správne konanie pripadá do úvahy napríklad opravný postup prostredníctvom § 47 ods. 6 Správneho poriadku) a u napadnutého rozhodnutia zotrval na požiadavke, že musí vychádzať presne zo stavu nájdených kusov tág, tzn. 2.525, potom by sa napadnuté rozhodnutie po stránke správnosti zistenia výpočtového základu vysporiadalo so všetkými hore uvedenými zásadami. Toto sa však nestalo.

Nakoľko takéto odôvodnenie v rozhodnutí krajského súdu absentovalo a ustanovenie § 221 ods. 1 v spoj. s § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. neumožňuje zrušenie takéhoto rozsudku prvostupňového súdu, Najvyšší súd ako odvolací súd doplnenie vykonal a rozhodol, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Nakoľko predmetom odvolania neboli zo strany žalovaného iné odvolacie argumenty, nezaoberal sa Najvyšší súd v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. inými úvahami, ktoré načrtol v svojom predchádzajúcom rozsudku.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť colný dlh je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 06. júla 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová